

ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸਬੈਂਕ, um. l. - ਮੁਦਈ
 ■ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਬਰੂ ਲਾਲ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ
 ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 12 ਆਫ 1953

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ X) 1954 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ
 ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, LH ਆਫ 1953—ਦੇਖੋ
 ■»
 tion 45-0—ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਕਰੁੰਨ ਕਰੁੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪੜਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਤੇ
 ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੀਮਾ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਟ ਪੁਟੀ
 ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

^ , ਹੇਲਡ, ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ XX) ਦਾ 45-0, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ LII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਫੋਰਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। , ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪ੍ਰਾਸਮੀ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਮੁਬੁਕਮਲੀ ਰਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਪਲਪਤੀ ਲਕਸ਼ਮਈਆ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਮਾਨੁ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਸੀ ਸੋਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 2 ਦਸੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਓਰੀਜਨਲ ਨੰਬਰ 28, 1952 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਐਲ ਗੋਸਾਈਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਨਿਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ.

, ,T . BISHAN NARAIN, J. This is a Letters Bishan Narain, .,

Patent

Patent

ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ (ਵਿੱਚ) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋਨੀ, ਜੋ .

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 12 ਪਾਗਲ. 26 (ਪੀਸੀ)

(2) ILR, 1943 ਮੈਡ. 1 (ਪੀਸੀ)

ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ -ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ, ਲਾਜ ਹੌਜ਼ਰੀ, ਅਟਾਰ ਕਾਮਰਸ - ਆਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਲਕ।

ਲਿਮਿਟਡ

ਬਜ਼ਾਰ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ*

ਰੁ. 10,269-12-6 ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ

ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲਾਹੌਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਕੋਲ ਕੈਸ਼ ਡ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਐਲ 1 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਕਾਇਆ 10,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 10,163-6-9. 17 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ *ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ*। ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਵਰਮਾਨੀ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ 21 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XX ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ 85 - ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਦਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਗ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਸੂਟਸ ਐਂਡ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਅਮੈਡਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ LXVIII, ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ। 11 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ: -

- (1) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ,
- (2) ਕੀ ਬੈਂਕ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ
- (3) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?

ਪੰਜਾਬ 2 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਮਰਸ ਸੋਨੀ, ਜੇ., ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਨੇ ^{ਧਿਰਾਂ} ਵਿਚਕਾਰ ਡੀਲਿੰਗ ^{ਨਹੀਂ} ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ *ਲਾਲ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਮਹਾਂਦਿਰਤ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 85 ਦੇ ਅੰਦਰ ^{ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ} 57 ਦੇ ਤਹਿਤ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਸਪਾਈਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ^{ਜੇ} - ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45F ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ, ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1949 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਐਲਆਈਆਈ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 30 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ 1953 ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1953 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ

ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਮਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰੋਲ ਪਰੋਸੀਜਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1953 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1953 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1948, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਅਧੀਨ 16 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ, 1949 ਦਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ X ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1949 ਦੇ ਐਕਟ X ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ

1950 ਦੇ XX ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭਾਗ IIIA ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ Commerce Bank, Ltd. ਸੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਏ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
v.
ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ Shri Brij La) ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ , ਅਤੇ ਧਾਰਾ Mahandiratta ਦੁਆਰਾ

45-ਬੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ। ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਐੱਫ

1950 ਦੇ ਐਕਟ XX ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-'

ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 45-ਐਫ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949, ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ LII ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ IIIA ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਾਗ IIIA ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1953 ਦਾ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ 30 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਸੋਨੀ, ਜੋ. ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਨਵੇਂ ਭਾਗ IIIA ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਮਰਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਬੈਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਜਲ ਲਾਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹਾਂਰਿਰਤ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-0 ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟ੍ਰੀ, ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 (VII ਦਾ 1913) ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਆਈਐਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ - ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰੇ ਸੀ.ਕੇ. ਟੀ ਆਈ ਐਕਸ. . . . . ਸ਼ ਬੰਜ ਲਾਲ
ਰਾਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-0 ਮਹਾਂਰਿਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ
ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ J- ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45-0 (1) ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ
ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ
ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਉਪਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ
ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਉਪ ਧਾਰਾ (3) 1953 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ
ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 45-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ
ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ.

ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ
ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇੱਕ ਲਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ
ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੋਟੋਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ , ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਬੈਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਭਜੇ ਲਾਲ- ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਫ਼ਿੰ ਪ1 ਠਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮਹਾਂਰਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1953, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਪੀ ਐਸ | ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਹਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ • ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਅਪਾਸਮੀ ਓਡਾਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਓਡਾਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੁਆਰਾ, 1859 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ 1 ਜੁਲਾਈ, 1871 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ 1871 ਦਾ ਐਕਟ IX ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ 1837 ਅਤੇ 1871 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।”

ਮੁਥੁਕੁਮੱਲੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 10 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

(1) ILR 12 ਮੈਡ. 26 (ਪੀ.ਓ.)

ਰਾਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਉੱਪਲਪਤੀ ਲਕਸ਼ਮਯ ਦ ਪੁਨਿਆਬ ਪੀ।

ਵਣਜ

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1908 ਦੇ ਬੈਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ IX ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਗਿਰੀ B ਠ ਲਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ ਪਰ ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, 1859 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ . ' - ਸਿਰਲੇਖ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ

ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1859 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1908 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ 1859 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ * ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ 1942 ਦੇ ਐਕਟ XVI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

“ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ। 1908, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(2) ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ * ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(TLL.II 1943 Mad 1 (P C.))

ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ, ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਮਰਸ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬੈਕ » ਲਿਮਿਟੇਡ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਖਿਜ਼ ਲਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਮਹਿੰਦੀਰੰਤਾ -

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਿਸ਼ਨ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਮੂਲ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ III-A ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। 1942 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। *ਪੀਅਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲੂ ਗਿਰ (1), ਮਲਿਕ, ਜੇ.* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਤਦ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੀ. ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਲਿਕ, ਜੇ., *ਅਪਸਾਮੀ ਓਦਯਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। v. ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਓਡੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*। ਉਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ *ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਪੀਤਾਂਬਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਧਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 45-0 ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਗੋਸਾਈਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਪੀਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਸ 1 ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ